

Szanowni Państwo,

Z ogromnym żalem informujemy, że w wieku 96 lat zmarł Pan Profesor dr hab. inż. Witold Precht.

Był cenionym naukowcem i wybitnym specjalistą w dyscyplinie inżynierii materiałowej. Studiował na Politechnice Gdańskiej na Wydziale Budowy Okrętów, a następnie na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej, gdzie od 1953 roku pracował jako asystent. W okresie od 1958 do 1960 roku odbył staż naukowy w Akademii Górniczej we Freibergu i studia z zakresu ciała stałego. Tam też w 1960 roku Rada Wydziału Matematyczno-Przyrodniczego nadała Mu tytuł doktora nauk przyrodniczych na podstawie rozprawy doktorskiej „Magnetische Messungen zur ein- und zweiphasigen Entmischung von Stickstoff im Alpha-Eisen”.

W 1962 roku był na półrocznym Stypendium Towarzystwa Maxa Plancka w Instytucie Maxa Plancka w Düsseldorfie, w celu pogłębienia wiedzy z zakresu mikroskopii i dyfrakcji elektronowej oraz fizyki metali. Wiedza z tego zakresu stała się pasją Profesora. W 1966 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego z zakresu fizyki metali, nadany przez Radę Naukową Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN w Warszawie, na podstawie rozprawy habilitacyjnej „Wpływ stopnia deformacji plastycznej na zmianę własności mechanicznych i fizycznych żelaza alfa”. W latach 1961-67 pracował w Zakładzie Metali Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN w Krakowie, będąc współorganizatorem przyszłego Instytutu Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN w Krakowie.

W latach 1968-72 był współorganizatorem i kierownikiem Zakładu Fizyki Ciała Stałego Instytutu Fizyki PAN w Zabrze. W Instytucie Inżynierii Materiałowej Politechniki Śląskiej w Katowicach był organizatorem i kierownikiem Środowiskowego Laboratorium Inżynierii Materiałowej, gdzie współorganizował pracownię mikroskopii elektronowej i spektroskopii rentgenowskiej oraz pracownię badań mechanicznych. Od 1973 roku rozpoczął pracę w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Koszalinie, obecnie Politechnice Koszalińskiej, początkowo jako Kierownik Zakładu Fizyki Ciała Stałego, następnie Katedry Inżynierii Materiałowej.

Tytuł Profesora nadzwyczajnego otrzymał w 1990 roku, natomiast w 1991 roku został powołany na stanowisko profesora zwyczajnego. Dyscypliną naukową jaką uprawiał Pan Profesor była Inżynieria Materiałowa, a w szczególności fizyka metali, materiałoznawstwo oraz technologia materiałów. Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się przede wszystkim na badaniu wpływu realnej struktury na właściwości fizyczne ciał stałych. Profesor wniósł znaczny wkład w upowszechnienie w kraju mikroskopii elektronowej i kompleksowych badań własności fizycznych materiałów.

Po stypendium profesorskim DAAD na uniwersytecie w Bochum w 1985 roku, zainteresowania Profesora poszerzyły się o próżniowe technologie wytwarzania warstw twardych, odpornych na ścieranie.

Dorobek naukowy Profesora to ponad 120 publikacji w tym 40 indywidualnych i 8 patentów. Około połowa publikacji wydana została na 50. konferencjach i kongresach międzynarodowych.

Kierowane przez Profesora zespoły badawcze wykonały kilkadziesiąt prac na rzecz przemysłu metalowego, metalurgicznego, produkcji narzędzi oraz podzespołów urządzeń próżniowych. Od 1993 był Ekspertem Unii Europejskiej, zapraszany do opiniowania zgłaszanych projektów.

Profesora cechowały wybitne zdolności organizacyjne i wielkie umiejętności angażowania współpracowników w te działania. Od 1968 roku był członkiem Polskiego Towarzystwa Fizycznego PTF oraz długoletnim przewodniczącym Koszalińskiego Oddziału PTF i członkiem Komisji ds. współpracy z Przemysłem przy Zarządzie Głównym PTF w Warszawie. Od 1987 roku był członkiem Polskiego Towarzystwa Próżniowego PTP, współorganizatorem i długoletnim przewodniczącym Sekcji Plazmowej Inżynierii Powierzchni PTP oraz delegatem do Vacuum Metallurgy Division of IUVSTA.

Na szczególne podkreślenie zasługuje zorganizowanie przez Profesora wielu międzynarodowych i krajowych szkół z zakresu inżynierii materiałowej i plazmowych technik cienkowarstwowych. W 1978 roku zorganizował pierwszą Ogólnopolską Szkołę Letnią Inżynierii Materiałowej, a w następnym roku kolejną. Po ponad dziesięcioletniej przerwie reaktywował te wspaniałe spotkania, szczególnie przydatne młodej kadrze naukowej, organizując w Mielnie w 1992 roku szkołę pod hasłem „Nowoczesne Technologie Próżniowe”. Począwszy od 1993 roku szkoły te przekształciły się w 13. kolejnych edycji międzynarodowych spotkań pod nazwą „Modern Plasma Surface Technology”. Od 1996 roku był wiceprzewodniczącym Zarządu Głównego Towarzystwa Materiałoznawczego - Oddział w Gdańsku.

Był również inicjatorem i współorganizatorem, a następnie dyrektorem Środowiskowego Laboratorium Techniki Próżniowej w Politechnice Koszalińskiej, które głównie świadczyło usługi wdrożeniowe na rzecz przemysłu w zakresie osadzania powłok przeciwzużyciowych technologiami próżniowo-plazmowymi na powierzchniach roboczych narzędzi do obróbki metali. Był kierownikiem projektu finansowanego przez Unię Europejską w ramach programu COPERNICUS-94, który został wyróżniony i wytypowany do wdrożenia.

Działalność dydaktyczną Profesora obejmowały wszystkie formy nauczania na studiach inżynierskich i magisterskich, a także doktoranckich. Współuczestniczył w tworzeniu programów dla specjalności „Metaloznawstwo i obróbka cieplna” na kierunku Mechanika. Był inicjatorem powołania na tym samym kierunku specjalności „Technika i Technologie Próżniowe”. Był promotorem ponad 100 prac dyplomowych. Wypromował 12 doktorów i 2 habilitantów. Był odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżami Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Przez okres trzech kadencji, do roku 2014, pełnił funkcję Prezesa Koła Związku Nauczycielstwa Polskiego przy Politechnice Koszalińskiej. Czynnie uprawiał narciarstwo, był również aktywnym pływakiem i jednym z założycieli i pierwszym prezesem Klubu Pływaków "MARES", afiliowanym przy Ochotniczej Straży Pożarnej, Oddziale Ratownictwa Wodnego w Koszalinie.